

37.016
Ж-25

АЛИЧОН КАРИМЖОНОВ
ДИЛНОЗА КАРИМЖОНОВА

БОЗЙ ВА ИНКИШОФИ НУТҚ ОИДИ ТАЪЛИМИ САВОД

37.016
22-25

ВАЗОРАТИ МАКТАБИ ОЛИ ВА МИЁНАИ МАХСУСИ

ҶУМҲУРИИ ЎЗБЕКИСТОН

ИНСТИТУТИ ДАВЛАТИИ ПЕДАГОГИИ ШАХРИ

ЧИРЧИК ВИЛОЯТИ ТОШКЕНТ

АЛИҚУЛ КАРИМЖОНОВ

ИСТИЗОА КАРИМЖОНОВА

НУ

ТАШКИЛИ ҚОРҲОИ БЕҲУНАСИФОИ

ДАТ ОЛИФХОИ ОЛИМ

ЎЗБЕКИСТОН RESPUBLIKASI OLIV VA O'RTA
MAXSUS TAILIM VAZIRLIGI CHIRCHIK DAVLAT

PEDAGOGIKA UNIVERSITETI

АХБОРОТ RESURS MARKAZI

1-FILIALI

ЧИРЧИК 2021

- 13742/45 -

ЎЗБЕКИСТОН RESPUBLIKASI OLIV VA O'RTA
MAXSUS TAILIM VAZIRLIGI CHIRCHIK DAVLAT
PEDAGOGIKA UNIVERSITETI

АХБОРОТ RESURS MARKAZI

ВАЗОРАТИ МАКТАБИ ОЛИ ВА МИЁНАИ МАХСУСИ
ҶУМҲУРИИ ЎЗБЕКИСТОН

ИНСТИТУТИ ДАВЛАТИИ ПЕДАГОГИИ ШАҲРИ
ЧИРЧИК ВИЛОЯТИ ТОШКЕНТ

АЛИҶОН КАРИМЖОНОВ
ДИЛНОЗА КАРИМЖОНОВА

БОЗИ ВА ИНКИШОФИ НУТҚ ОИДИ ТАЪЛИМИ САВОД

Алижон Каримжонов- номзоди илмҳои педагогӣ, дотсенти
кафедраи таълими ибтидоии ДУШЧБҲ.
Дилноза Каримжонова- муаллимани кафедраи муассисаҳои
мактабӣ ДУШЧБҲ.

Масъул муҳаррир: Ш.Қ. Мардонов. Доктори фанҳои педагогӣ,
профессор.

Тақризчинён: Доктори фанҳои педагогӣ, профессор:
Мардонов Ш.Қ.
Профессори ИДПТ ба номи Низоми Жўмаев
М.Д.

Расом: Фирдавс Алижонов.

УДК 37.016:003.081(075.2)
КБК 74.268.197

Китоби мазкур дар асоси фармони Вазорати маорифи
мактабҳои олии ва миёнаи махсуси Ҷумҳурии Ўзбекистон аз 31 май
ёили 2021 тахти рақами 237 дар наشريётҳои давлатӣ нашр наму дан
таълими карда шудааст.

Дар китоби мазкур яке аз масъалаҳои асосии таълими савод-
роқон филологидани саводомӯзии мактаббачагони хурдсол халқи
фиёли худро ёфтааст. Дар он роҳу усулҳои алоқаманд наму дан
керн саводомӯзи бо восити бозииҳои дидактики ва технологиҳои он,
инишофи нутқи мурағатҳои хонандагон тасавуроти истифодаи
маводи таълими, ки бозииҳои таълими, ребусу красовордҳо,
чигону зарбулмасал, порчаҳои шеър ва дигархоро дарбар
мегирад, киматарафаи нишон дода шудааст.

Дар охири наму нан истифодаи маводи таълими дар раванди
дарсҳои саводомӯзи оварда шудааст.

Китоби мазкур бораи муаллимони синфҳои ибтидои,
мураббонини муассисаҳои томактаби, донишҷӯёни факултати
педагогии донишгоҳҳои педагогӣ мактабҳои ибтидоӣ ва
муассисаҳои томактаби тавсия карда мешавад.

ISBN: 978-9943-7476-3-0

Хишти аввал гар нихад

меъмор қач,
То охир мевад он
девор қач.

П Е Ш Г У Ф Т О Р

Максади асоси мактаб ханӯз аз оғози таълими ибтидои ташаккул додани забони адабии кӯдак аст, ки аз таъсири даҳҷаву шева дур ва ба забони адабии бадеи наздик бошад. Мавлӯм аст, ки нутки даҳони кӯдак ҳар қадар таракқи ёфта бошад, донишомӯзии он ҳам ҳамон қадар осон метардад.

Таълим дар синфи якум сар то сар саводнокунии хонандагонро дар назар дорад. Барноман таълим таъкид менамояд, ки макссади дарсҳои давраи таълими савод, пеш аз ҳама, ёд додани хондану навиштан, бой намулдани захираи луғавии хонандагон ва дар ин асос ташаккулу инкишоф додани нутки мураттаби онҳо мебошад.

Мушоҳидаҳо ва тадқиқотҳои олимону методистон, педагогҳои руҳшиносон, омӯзгорони эҷодкору пуртаҷриба нишон медиҳад, ки кӯдак ба он захираи луғавие, ки дар асоси зарурати муносибат ба мухит яъне ҳаёт, табиат ва ҷамъият (аз ҷиҳати муаллим, бо ҳамсолону калонсолон) омӯхтааст, ба оstonани мактаб қадам менамояд, ки дар он камбудииҳои зиёде ба ҷашм мерасад.

Аз рузи нахустини таълим тадриси мураттабу ба як макссад нигаронидашудани забон сар мешавад. Кӯдак унсурҳои аввалини каломи бадеиро нахустин аз китоби дарси «АЛИФБО»-мегирад. Омӯзиши овозу ҳарф, фарқ кардани ҳичову калима, шинохтани ҷумлаву нутқ аз ҳамин давра оғоз меёбад.

Маҳз аз ҳамин давра сар карда хонанда дар нутқи худ бошуруна истифода намулдани калимаву ибораҳои ҷудогона, вохидҳои фонетикӣ, морфологӣ ва синтаксисиро меомӯзанд ва ба олами пурасрори мактаб дохил мешавад. Ҳамин тарик таълими алифбо масъалаи асосӣ ва замонавӣ буда, шартӣ зарурин омода намулдани хонандагон ба таълими забони тоҷикӣ ва фанҳои дигар мебошад.

Тахкурсии-ҳишти авали маданияту ҳусни нутқ дар синфҳои ибтидоӣ гузошта мешавад. Бинобарон омӯзгорони синфҳои ибтидоӣ вазифаи масъул, вале пуршарафи дуруст гузошта тавонистани

маъини хишти аввалро доранд, ки тақлири онҳан ҷамъият ба он нисбати аст.

ТАЛАБҲО НИСБАТИ МАШҚҲОИ ШАВҚОВАР ДАР ДАВРАИ САВОД.

Барномани таълими синфҳои ибтидоӣ дар дарсҳои саводомӯзи ба додани хондану навиштан, бо тарзи мадани суҳан кардану суҳан навиштан ва эъмини онҳо нисбати илму илмомӯзӣ беҳдор намулдани намунаи кӯдакро таъкид менамояд. Ин талаби барнома ҳамон нақб амали метардад, ки агар таълими дарсҳои давраи савод тезонидани фаъолияти донишамӯзии хонанда таъмин карда шавад.

Онҳ ба роҳҳои тезонидани фаъолияти донишамӯзи хонандагон дар дарсҳои саводомӯзи барои мактабҳои тоҷикӣ баҷуз мақолаҳои алоқидор, ҷиғи мушаххасе ба таъб нарасидааст.

Ҳамин ҷиғати корро ба эътибор гирифта, мо қарор додем, ки дарс ба ин масъала дастури мазкурро ба ёрии омӯзгорон ва донишмӯзони ихтисосҳои дахлдори мактабҳои оли ва миёнаи мақсури ҷумҳури пешкаш созем.

Мавлӯм аст, ки хонандагони сини хурди мактаби, боҳусус қониқдони синфи якум, ниҳоят серҳаракатанд, диққату хотираи онҳо мустақкам нест, онҳо муқддати дароз диққати худро ба як қор рағбат карда наметавонанд, ба тезии ҳаста мешаванд, тақрори як амал, версияи таълим онҳоро ба зудии диғтир менамояд. Аз инрӯ, дар ғири саводомӯзи роҳу усул, омилҳои тезонидани фаъолияти донишмӯзони хонандагонро бояд ҷуст.

Муқобили кӯшиш ва шавқу рағбати кӯдакон ташкил намулдани фаъолияти таълими яке аз роҳҳои беҳтарини қори саводомӯзи ба шумор меравад. Ба фикри мо, дар тезонидани фаъолияти қониқдони бозниҳи таълими ҷой ва мавқеи маҳсус доранд ва яке аз инниҳи муҳим ва самарабахши фаъолиҳои хонандагон ба шумору

фаъолияти хонандагонро шартан ба се қисмат метавон ҷудо кард. Аввал, ин фаъолиҳои шахсии хонанда, дувум, дар зери таъсири муаллим тезондани хонанда ва сеюм, дар таъсири таълиқи қониқдони таълими. Ҳамаи ин қисматҳо ба ҳам марбутанд ва яке дигарро қувват медиҳанд. Онҳо барои дуруст дарк намулдани қониқдони таълими ва эъмини он ташаккулу тақомули дониш, маҳорат ва қониқдони қониқдони муҳиманд.

Ғайриини инниҳи медиҳад, ки маводи таълими дар асоси фаъолияти шахсии дахлудула дар хотири хонандагон дероҳнақш

мебиндад. Мавриди кайд аст, ки бедор кардани фаволияти кӯдак аз бисёрчизаҳо ба омӯзгор вобастаги дорад.

Пушида нест, ки макоми муаллим дар тезонидани фаволияти хонанда дар асоси таъсири омилҳои зайл суръат мегирад;

-мутолиаи сарчашмаҳои илми, дастур ва нишондодиҳои услуби ва мақолаҳои илмӣ услуби олимони методистон,

-омӯштани таҷрибаи муаллимони соҳибкасб,

-эҷодкориҳои худӣ омӯзгор ва мунтазам аз болои худ кор бурдан.

Дар фаволонидани кӯдак, пеш аз ҳама, таъсири ҳислатҳои шахсии омӯзгор қалон аст. Ба қавли методисти шинохтани турҷи Амонашигии дар муаллим бояд ҷунин сифатҳо ҷой дошта бошанд:

-дӯст доштани кӯдак;
-фаҳмидани бача;
-дар хотир доштани қарзи худ дар назди ҷомеа.

Педагоги машҳури рус В.А.Сухомлинский дар хусуси сифати шахсии муаллим ҷунин овардааст: «Наврасонро ҳеҷ чиз ба монанди одами аз ҷиҳати маънаӣ бою доно ва хайрхоҳ бо тааҷуб ва шавқу ҳавас оварда наметавонад».-1.

Ба ҷуз сифатҳои номбурда муаллим бояд дорои нафосату фасоҳат, рафтору кирдори нақъ, нутқи равану адаби ва хусни муомилаву маҳорати педагоги барин сифатҳо бошад. Ҳар як ҳаракат, оҳанги гуфтор, тарзи талаффуз, ҳатто вачоҳат ва киёфӣи ӯ бояд шогирдонро ба таъсир намонанд.

Воситаи дигари фаволонидани хонанда мавриди дурусти истифодаи воситаи таълим ва маводи дидактики ба ҳисоб меравад.

Бояд кайд кард, ки хонандагон тарзи истифодаи воситаҳои таълими маводи ҷараёни таълимиро бошуурона ва мустаҳкам аз барнамуи маводи метавонанд, ҷунки онҳо омилҳои асосии ҳавасмандкунии хонандагон дар донишомӯзии ба шумор меравад. Олимони руҳшиносон ҳавасмандкунии хонандагонро дар баланд бардорӣи ваҷҳи дохили, бевосита ба иҷро намулдани супориши дар пеш истода водор мекунад, мебинанд.

ВАҶҲ ин кӯшишу ғайрат, шавқу завоки ботинӣ дар иҷрои ин ё он амал аст. Намудиҳои ваҷҳ; орзу, майлу рағбат, шавқу ҳавас, эътиқод ва бовари дар иҷрои кор мебошад.

Мо бояд воситаи ҳавасмандкунии хонандагонро дар истифодаи воситаи аёни мебинем ва таъкид карда мешавад, ки асбобҳои аёни, аз як тараф, диққати хонандагонро ба маводи таълимӣ ҷалб наму

таълими онро осон намоад, аз тарафи дигар, дар дили онҳо ин ё он таъсирро меофарад.

Мале ду шакли ҳавасмандкунии хонандагонро пешкаш менамоем;

Мавм, - машқҳои рангоранг, ки шавқи хонандагонро бедор мекунад;

Дуом, - таълими аёни, дониши хонандагонро аз молди ба маънӣ инда менамоад.

Дар синфҳои ибтидоӣ дуруст ва бомавқеъ истифодабарии воситаи аёни ва маводи таълими ба хонандагон имконият медиҳад, ки имин он мушоҳидаҳо баранд ва аз ҷамъбасти он ба муқовимароно ҳуҷусабарорӣ гузаранд. аёният ба доираи эҳсоси маънавияш таъсир расонида, мушоҳидакорӣ, тафаккур ва таъсирро ба онҳоро ривҷ медиҳад, фаволнокиро ба тартиб оварда, бонин инкишофи ҳавасмандии хонандагон метарад.

ХУЛАСА, аз таҳлили ҷанд асарҳои илмӣи методии олимони мушоҳидаи бевоситаи дарсҳои муаллимони пешқадами вилоятмон тарғибу, ки дар тезонидани фаволияти хонандагон роли воситаи таълими, материалҳои дидактики ва бозҳои грамматикӣ дар тарғиби санономӯзии қалон аст. Албатта, дар ин ҷо фаволияти шахсии худӣ кӯдак, рол ва мавқеи муаллим, воситаҳои дигари таъсиррасонро таъкид намудан шарт аст.

Дар ҳақиқат, ба ҳаракат даровардани фаволияти донишомӯзии хонандагон дар раванди дарсҳои саводномӯзии яке аз масъалаҳои муҳимӣ ва муҳимҳуҷ мебошад ва таъкиқоти он ҳоло ба охир нарасидааст.

Ба фирри мо, дар фавол гардонии хонандагон ҷунин тарафҳои воқро ба эътибор гирифт;

ба таъсироти маводи таълими ва маводи дидактики дар хонандагон таъсири додани мақсади муқосакуний, муқовимароноӣ, ҷамъбасти ва ҳуҷусабарорихо;

дар асоси истифодаи усулҳои самарабахши таълим ва дигар воситаҳои таъсиррасон мустаҳкам аз худ қунонидани маводи таълими;

дуруст ва бамаврид, пайдарпай ва ба як мақсад интизоридани шуудани таълиму тарбия;

гуногуношиқии ва гуногунорангии бозҳои таълими, мувофиқи синну сол ва кудрат будани онҳо.